I. stolice. Působnost, jež podle tohoto nařízení přísluší zemské správě politické, vykonává na Slovensku a v území Podkarpatské Rusi župní úřad. Župní úřad v Bratislavě předkládá žádosti týkající se staveb v obvodu tohoto města přímo ministerstvu veřejných prací (§ 3, poslední věta).

Působnost státních stavebních úřadů při okresní správě politické obstarávají na Slovensku a v území Podkarpatské Rusi státní stavební úřady, zřízené ve smyslu uherského zák. čl. XXIV:1874 a nařízení čís. 3204 z r. 1887.

§ 10.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedením jeho se pověřují ministři veřejných prací, sociální péče a financí.

Tusar v. r.

Švehla v. r.
Dr. Engliš v. r.
Habrman v. r.
Dr. Hotowetz v. r.
Staněk v. r.
Prášek v. r.
Johanis v. r.
Dr. Meissner v. r.
Sonntág v. r.
Dr. Winter v. r.
Stříbrný v. r.
Dr. Vrbenský v. r.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 25. června 1920, čís. 409, kterým se vydávají prozatímní ustanovení o vyklizení místností najatých a podobně.

(Vyhlášeno v částce LXXXI. sb. z. a n. 3. července 1920.)

Dle zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Exekuční soud může na návrh povinného (nájemníka, domovníka, zaměstnance s bezplatným bytem atd.) až na dobu jednoho čtvrtletí odložiti exekuci vyklizením najatých nebo používaných místností, nemá-li povinný beze své viny jiné přiměřené náhrady, nebo byl-li povolen odklad vyklizení místnosti, do níž se má povinný stěhovati.

Trvají-li důvody odložení exekuce i po uplynutí lhůty, na kterou byl odklad povolen, může býti na návrh povinného vyklizení odloženo znovu.

Ustanovení odstavce 1. a 2. neplatí, jde-li o vyklizení místností, které jsou v budovách podrobených stavební nebo dozorčí příslušnosti železničních úřadů.

§ 2.

Osobám zaměstnaným v podnicích zemědělských, které používají bezplatného bytu, lze povoliti odklad vyklizení celkem nejvýše na stejnou dobu, jako jest smluvená neb obvyklá výpovědní lhůta z námezdního poměru.

§ 3.

Nemá-li ten, kdo byl z dosavadních místností vystěhován, kam by složil své věci, jest povinna obec, ve které se vystěhování stalo, neprodleně řádně uložiti vyklizené věci dotud, nežli jimi vlastník naloží jinak.

Aby mohla obec včas učiniti přiměřená opatření, budiž jí o zamýšleném vyklizení dána zpráva ihned po jeho povolení, nejpozději dva dny před výkonem.

§ 4.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí do 30. června 1921.

Provésti je náleží ministru spravedlnosti, sociální péče a vnitra.

Tusar v. r.

Dr. Meissner v. r.

jako ministr spravedlnosti a v zastoupení nepřítomného ministra sociální péče.

Dr. Engliš v. r.
Dr. Šrobár v. r.
Sonntág v. r.
Stříbrný v. r.
Dr. Vrbenský v. r.
Dr. Hotowetz v. r.
Švehla v. r.,
Johanis v. r.

Habrman v. r.

—-==—

Odbor III.

Ochrana dělnická.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 24. června 1920, č. 395, kterým se prodlužuje a částečně mění působnost nařízení o zachování služebních poměrů zaměstnanců, podléhajících zákonu o obchodních pomocnících ze 16. ledna 1910, č. 20 ř. z., a obchodnímu zákonu čl. XXXVII. z roku 1875.

(Vyhlášeno v částce LXXIX. Sb. z. a n. dne 30. června 1920).

Dle zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

Článek I.

Působnost nařízení ze dne 9. ledna 1919, č. 14 Sb. z. a n., ze dne 28. února 1919, č. 108 Sb. z. a n., a ze dne 17. prosince 1919, č. 675 Sb. z. a n., jakož i nařízení ministerstva s plnou mocí pro správu Slovenska ze dne 13. května 1919, č. 87/1919, uveřejněného v čís. 14. Úradných novin z r. 1919, se prodlužuje do 31. prosince 1920 s následujícími změnami:

Článek II.

Nařízení ze dne 9. ledna 1919, č. 14 Sb. z. a n., a ze dne 13. května 1919, č. 87/1919, se takto mění:

1. V § 1 stanoví se s účinností pro ty zaměstnance, kteří se vrátí po tom, kdy toto nařízení nabude účinnosti, místo doby dvou let doba „jednoho a půl roku"; stejně v § 5 nařízení ze dne 13. května 1919, čís. 87/1919.

2. Paragraf 6 zní ti bude v odstavci prvém:

„Pokud nebyl kolektivní smlouvou, učiněnou pro ten který druh zaměstnanců, nebo dohodou stran ujednán výhodnější plat, přísluší zaměstnanci, který se vrátí do služby, dřívější plat, jejž měl v době nastoupení vojenské služby, takto zvýšený: nastoupil li vojenskou službu po 1. červenci 1918, o 75%, mezi 1. červencem 1917 a 30. červnem 1918, o 100%, mezi 1. červencem 1916 a 30. červnem 1917, o 150%, mezi 1. červencem 1915 a 30. červnem 1916, o 200%, mezi 1. lednem 1915 a 30. červnem 1915, o 220% a mezi 25. červencem 1914 a 31. prosincem 1914, o 250%. Byl-li plat za trvání války snížen, nebéře se zřetel na toto snížení.